

Jeg kan godt se, at det er to forskellige ting, og nu er det heller ikke, fordi jeg siger, at man skal tage det sure med det søde, for selvfølgelig kan man stå af med hensyn til det, man ikke bryder sig om. Men det drejer sig om en beforderingsordning, som har fungeret uendelig dårligt og ikke har været til at administrere, og den har ikke været reguleret økonomisk siden 1982.

Og tro mig: Der er ingen i regeringen, der kunne finde på at fremsætte forslag om en ændring af beforderingsgodtgørelsen, hvis vi ikke var sikre på, at der var sociale kompensationer bygget ind i det. Det er der: Kommunerne får de 15 mio. kr. til at give til de mennesker, som har problemer med økonomien, når de inden for 5-kilometers-grænsen skal på sygehus. Og det er siddende befordring; det skal vi huske; vi taler ikke om mennesker, der er så syge, at de skal med ambulance og ligge på langs.

Jeg glæder mig meget til at få lovforslaget hurtigt og glat – kan jeg høre – igennem udvalget og skal gerne være behjælpelig med, hvad der kan komme af forskellige spørgsmål i den anledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af konkurrence-loven. (Ligestilling af Konkurrencerådets indgrebsmuligheder over for offentlige og private virksomheder).

Af Svend Erik Hovmand (V), Pernille Sams (KF) og Kirsten Jacobsen (FP).
(Fremsat 17/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Dette lovforslag minder jo meget om beslutningsforslag nr. B 100, som Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsatte i foråret. Og begrundelsen for fremsættelsen af lovforslaget er da også stort set den samme, nemlig at Konkurrencerådet ikke har mulighed for at anvende sine indgrebsbeføjelser, når der konstateres skadelige virkninger for konkurrencen i forbindelse med det offentlige erhvervsvirksomhed. Rådet kan kun rette offentliggjorte henvendelser til de relevante myndigheder, hvor man påpeger de skadelige virkninger for konkurrencen.

Under folketingsbehandlingen af beslutningsforslag nr. B 100 i foråret erklærede jeg mig enig i beslutningsforslagets sigte, og jeg er lige så enig i det overordnede sigte med *dette* lovforslag, men jeg må gøre opmærksom på, at det nu fremsatte lovforslag efterlader et stort hul i forhold til den bestående konkurrencelov, i og med at den gældende konkurrencelovs § 15 foreslås ophævet.

Af hensyn til Folketingets rolle som lovgiver og til det kommunale selvstyre tillader den bestående konkurrencelov ikke indgreb over for offentlige forskrifter, der regulerer erhvervsudøvelsen. Konkurrenceloven giver alene adgang til, at Konkurrencerådet efter lovens § 15 kan rette en offentliggjort henvendelse til den relevante myndighed for at påpege mulige skadevirkninger på konkurrencen af den offentlige regulering. Denne regulering kan angå såvel private som offentlige virksomheders erhvervsudøvelse.

Der vil derfor stadig væk klart være et behov for, at Konkurrencerådet over for offentlige myndigheder kan påpege mulige skadevirkninger af offentlige reguleringer af erhvervsudøvelsen, og forslaget repræsenterer derfor på dette punkt ikke en skærpelse, men en lempelse af konkurrenceloven.

Der er forhåbentlig ingen tvivl om, at regeringen finder det vigtigt, at offentlig erhvervsvirksomhed ikke stilles konkurrenceretligt bedre end de private virksomheder. I Erhvervsministeriet har vi beskæftiget os indgående med lige konkurrence mellem offentlig og privat erhvervsvirksomhed. Konkurrenceseekretariatet har i de seneste år optrappet sin indsats på dette